

EL THLOBBON DE SAPPANAL

Traduït a l'anglès per LORD DUNSANY

ACTE VII

ESCENA: La gran sala d'Ilaunos.

TEMPS: L'any posterior al quinè festival dels misteris d'Akneia.

El Rei seu al Tron de Skyadax, al bell mig de l'esplèndida sala, contemplant per la finestra les planes daurades que s'estenen fins a Heliostahn. La Reina Thyape és prop d'ell, amb les seves assistentes.

Dotze homes, completament de gris, travessen lentament l'escenari, separats a intervals de set passes. Amb prou feines poden veure-hi sota la llum engegadora del matí, car mai no han eixit de les caveres sota el palau. Cadascun d'ells saluda al Rei aixecant la mà en passar davant del tron de cristall i li diu "Avui és el dia". El Rei fa un gest a dos dels seus guardes llancers, que es retiren discretament de la sala.

EL REI (a Thyape): Així doncs, mai no anirem a Heliostahn.

THYAPE: Encara hi anirem, a Heliostahn, i allà cantarem la seva cançó pastoral. (A l'Emissari del Rei): Feu venir els thakbars, els lleials i aquells que ens han prestat jurament. Ordeneu-los que vinguin armats, de seguida. Avui és el dia.

EL REI: Mai no anirem a les portes d'Heliostahn, ni ens assurem al riu de Kyfe.

THYAPE: Era una profecia vana.

EL REI: No veieu el cel roig com la sang? No sentiu el neguit en el vent?

UNA ASSISTENTA (repenjada a l'ampit de la finestra): No hi ha neguit en el vent avui. El cel sembla una turquesa trobada per muntanyencs.

EL REI: Ve res de maligne des d'Ektherana?

ASSISTENTA—Res no ve d'Ektherana, excepte una llunyana brossa de pols.

[A partir d'ara, aquells més lleials entren en grups de dos o de tres.

Tot seguit tornen els dos llancers de la guàrdia a la sala, arrossegant entre ells l'esclau destinat a ser rei. Novament, el Rei engega la seva llança contra ell i plora quan aquesta, inofensiva, colpeja una columna de cedre.]

EL REI: Si més no, feu que l'assotin.

[Els llancers s'afuen sobre l'esclau, l'abatussen i el malfereixen davant del Rei.

Tots els thakbars i els soldanos del Rei ja s'han aplegat al voltant d'ell, amb les armes a les mans. Responent a un gest del Thakbar Odwahn, tots declamen a l'uníson el jurament a la dinastia de Skyadax.

Se sent una música en la llunyania.]

UN LLANCER DE LA GUÀRDIA (guaitant per la finestra): Una companyia de camells s'apropa des d'Ektherana.

[Es fa el silenci entre els congregats, trencat només pels gemecs de l'esclau i el so dels llancers que l'atupen.]

UN THAKBAR (al Capità de la guàrdia): La música sona com timbals d'argent.

CAPITÀ: Semblen timbals d'argent.

THAKBAR: Timbals d'argent, però batuts de forma ben estranya.

DIVERSES VEUS ALHORA: És la tonada de la profecia.

[A partir d'ara, tots escolten, subjugats, aquella estranya música que ressona cada cop amb més força; ningú no parla, i tothom oblida el Rei.]

EL REI (al Profeta de la Dinastia): És la tonada de la profecia.

[El Profeta de la Dinastia no repara en ell i s'alça per escoltar la música.]

EL REI (agafant-li el canell): És la tonada de la profecia.

[El Profeta de la Dinastia assenteix amb el cap.

Els llancers de la guàrdia deixen de colpejar l'esclau i escolten la música. Aquesta esdevé tan sorollosa que els seus gemecs ja no se senten més.

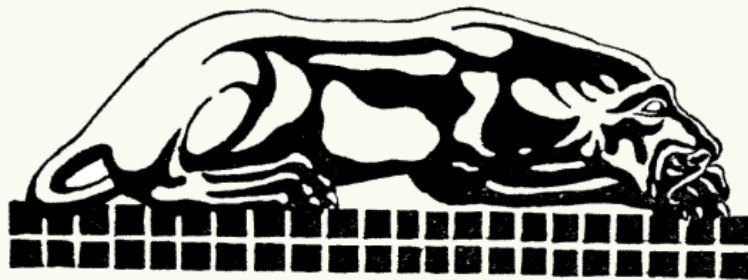
Entren quatre homes ben fornits. Duen barbes grises i són cecs. Pels copets i els senyals que fan servir per comunicar-se entre ells, semblen també muts. Se separen i s'inclinen, cadascun estirant una mà, i es mouen grotescament en una mena de dansa, en harmonia amb la tonada que ve de l'exterior, tot palpant per la sala. És evident que volen atrapar el Rei. Nogensmenys, tots els homes del Rei romanen immòbils, encara escoltant la tonada. El Rei seu pàl·lid i en silenci, sense dignar-se a descendir del Tron de Skyadax. Els quatre homes treuen, amb la mà esquerra, sengles flautes d'argent de les seves túniques i les fan sonar mentre es

mouen, mantenint-se en formació gràcies al so que emeten. La tonada és la mateixa que sona a l'exterior. Quan a les palpentos, amb la mà dreta, toquen un dels thakbars o dels soldanos, l'aparten i continuen cercant. Finalment, un d'ells posa una mà torta damunt del Tron de Skyadax; la seva flauta emet un gemec sobtat i estrident. Els altres tres s'hi acosten. Capturen el Rei, que ni parla ni es resisteix, i aquelles figures desgavellades se l'enduen, caminant alçat.

Tot seguit, una mà invisible de l'exterior llença la corona del Rei dins la sala, i el Profeta de la Dinastia la col·loca suaument damunt el cap sagnant de l'esclau, que encara jeu al terra d'ònix, mentre la resta de gent continua encara immersa en una mena de trànsit. Tan bon punt això succeeix, el so de l'encisadora melodia comença a afeblir-se ràpidament.

Separats a intervals de set passes, els dotze homes grisos tornen i cadascun d'ells alça la mà en passar per on és l'esclau.]

TELÓ.

N. THEOPHILAKTOFF

Lord Dunsany sobre Lovecraft i el Necronomicon

L'any 1948 Arthur C. Clarke va enviar a Lord Dunsany un número del *The Arkham Sampler*, que contenia un fragment de *The Dream-Quest of Unknown Kadath* d'H. P. Lovecraft. El seu intercanvi epistolar es va publicar a *Arthur C. Clarke & Lord Dunsany: A Correspondence* (Keith Allen Daniels, 1998).

Aquesta va ser la resposta de Lord Dunsany.

—

Castell de Dunsany,
Comtat de Meath
20 de març de 1948

Benvolgut Sr. Clarke,

Us estic molt agraït pel número de *The Arkham Sampler*. Veig que Lovecraft va manllevar el meu estil i no li guardo cap rancúnia per això. De fet, m'agrada poder llegir els seus contes. El *Necronomicon* em fa recordar una breu escena que vaig enviar a una revista que es deia *Rhythm* o *The Blue Review* (no recordo quina), editada per Middleton Murry, que vaig anomenar *L'Acte Cinquè¹ del Thlobbon de Sappanal*. Middleton Murry la va publicar, però dubto que li trobés ni cap ni peus. Això va ser molt temps ençà. Us tornaré ben aviat la vostra revista. Potser quan els vostres exàmens s'hagin enllestits satisfactòriament i siguem a Anglaterra, a partir de principis d'abril, us vindrà de gust visitar-nos a la nostra petita casa al Priorat de Dunstall, a Shoreham, prop de Sevenoaks, Kent. És a tan sols 20 milles en tren elèctric de Victoria i per algú que es planteja els viatges com vós us els plantegeu, això no és pas lluny; si no és que per error, com molts altres fan, confoneu la nostra petita Shoreham per la més gran, a la costa. En aquell cas, arribar-hi seria més aviat un viatge interplanetari.

Cordialment
Dunsany

—

Si el *Necronomicon* li va recordar al *Thlobbon de Sappanal* segurament era pel fet de ser totes dues obres fictícies, que es volen fer passar com reals, ja que el *Thlobbon* es presentava com “Traduït per Lord Dunsany”. Però, curiosament, també recorda *El Rei de Groc*, l'obra de teatre fictícia que indueix a la folia a qui la llegeix, imaginada per Robert W. Chambers. Sens dubte després de llegir el fragment del *Thlobbon*, el lector queda astorat i, fins i tot, ha perdut algun punt de seny.

¹ La carta fa referència a “Acte Cinquè”, però a les versions publicades hi apareix “Acte VII”. Segurament la memòria li va fallar a Lord Dunsany.

“*THE THLOBBON OF SAPPANAL*” va ser publicat per primera vegada a la revista “Rythm” de desembre de 1912 i és © State of Edward John Moreton Drax Plunkett, 18th Baron Dunsany.

Il·lustració original de N. Theophilaktoff (1878-1941), tal com apareixia a la revista “Rythm” de desembre de 1912.

La traducció al català d’“*EL THLOBBON DE SAPPANAL*” és © 2025 per M. Di Mauro i s’ha llicenciat sota [Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Aquesta traducció al català s’ha publicat amb el permís de Randal Plunkett, 21st Baron of Dunsany.

Agraïments a:

Arekuser (@arekuser.bsky.social) per la revisió i la gestió amb els posseïdors dels drets d'autor

v1.0.0 2025-08-28